

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਬਹਿਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਲਵ ਗਰਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2019 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 31198

9 ਸਤੰਬਰ, 2021

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ। 226 - ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਹੇਲਡ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣਗੇ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ 22.01.2013 (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 23) ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਹੁਕਮ 13.06.2013 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P-5) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ 16)

ਆਲੋਕ ਜੱਗਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਲਈ।

ਵਿਕਾਸ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ, ਐਡੀ. ਏਜੀ ਪੰਜਾਬ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.1।

ਆਰ ਐਸ ਬੈਂਸ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰਜ਼ੀ ਗਰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ,
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3/ਪੀਐਸਆਈਈਸੀ ਲਈ।

ਉਮੰਗ ਖੋਸਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4/ਬੈਂਕ ਲਈ।

ਸੌਰਭ ਗੁਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ।

ਵਿਕਾਸ ਬਹਿਲ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ

ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ-ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰ. 3, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਨੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ, ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬੜੌਦਾ- ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰ.4 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਜਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਭੂਸ਼ਣ ਪਾਵਰ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਦਿਆ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ ਸੀ-149, ਫੇਜ਼-5, ਫੇਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ।

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲਾਘੂ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰ. 2) ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫ਼ਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ/ਪਲਾਟ ਨੰ.C-149, ਫੇਜ਼-V, ਫੇਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)।

(3) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 22.01.2013 ਨੂੰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਰਗਾ ਇੰਪੈਕਸ, ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਤੋਂ 3,25,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦ ਕਰੈਡਿਟ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮੈ. ਵਿਦਿਆ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਗਾਰੰਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਕੋਲ 2083.33 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ ਸੀ-149, ਫੇਜ਼-ਵੀ, ਫੇਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਤੀ 22.01.2013 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.4- ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। 01.01.2015 ਨੂੰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਰਗਾ ਇੰਪੈਕਸ ਦੇ ਲੇਨ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 05.02.2019 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਨੇ ਨਿਯਮ 9(1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 8 ਉਪ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਭਾਵ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਚੜਦੀਕਲਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ) ਨਿਯਮ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "2002 ਦੇ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 28.02.2019 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ। 28.02.2019 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 1,99,25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ ਸੀ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 15.03.2019 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 20 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, 2002 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਉਪ-ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਸੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ।
27.03.2019 ਨੂੰ (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 23 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 (ਕੋਲੀ)), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਫ਼ਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।
. ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਵੀ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ~~ANOTHER~~ ~~28.03.2019~~ ~~Baril J.~~ (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 21 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਪੱਤੀ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੌਪੱਤੀ/ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਕਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡਰਾਫਟ ਨੰਬਰ 232596 ਮਿਤੀ 28.03.2019 (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 26) ਰਾਹੀਂ 20,835/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫੀਸ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। 16.05.2019 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਨ। ਪਲਾਟ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੌਪੱਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਕਥਿਤ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਭੂਸ਼ਣ ਪਾਵਰ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੇ 03.10.2013 (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-4, ਪੰਨਾ 39) ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਦਿਆ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀਕਸ਼ਤ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਗੀਟਾ ਗੁਲਾਟੀ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 13.06.2013 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਗੀਟਾ ਗੁਲਾਟੀ ਨੇਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1881 ਦਾ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

" ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ

1. ਪਲਾਟ ਨੰ.ਸੀ-149, ਫੇਜ਼-ਵੀ, ਫੇਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ
2. ਉਪਰੋਕਤ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
3. ਕੰਪਿਊਟਰ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨਰ ਆਦਿ।
4. ਕੁਰਸੀਆਂ, ਟੇਬਲ ਕੰਪਿਊਟਰ ਟੇਬਲ ਆਦਿ।

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 14.08.2013 ਤੋਂ

(ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦਾ ਪੰਨਾ 44), ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1,99,25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੌਪੱਤੀ

ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾ ਮੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਸਾਰੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਰਕੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1882"), 22.01.2013 ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੌਰਗੋਜ਼, ਮਿਤੀ 13.06.2013 ਦੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਕਥਿਤ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੈਡਿਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗੀ ਭਾਵ। ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਭਾਵ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੈਡਿਟ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (ਬੀ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1993 ਦਾ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 (ਈ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦਰਜ ਕਰੇ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ/ਟੈਕਸਾਂ/ਉਪਕਰਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਚੇ ਪੈਦਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਯਾਨੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੂਲੀ ਆਦਿ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੀ

ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1881 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਕੁਰਕੀ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5-ਮੈਸਰਜ਼ ਭੂਸ਼ਣ ਪਾਵਰ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸੀ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ 'ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਪਤੀ/ਪਲਾਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ **ਮੈਸਰਜ਼ ਕਮਲਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ'** [ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੇ) ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ] ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1, 2 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

(9) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4-ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ SARFAESI ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 28.02.2019 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਫਾਸੀ ਐਕਟ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 03.10.2013 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 13.06.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 83(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਟੈਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਣਜ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਫਾਰਮਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ

ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਮਲਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੁਰਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(13) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(14) SARFAESI ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26(E) ਅਤੇ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

" ਸੈਕਸ਼ਨ 26E. ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ.

26 ਈ. ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ।-ਹਾਲੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲੀਏ, ਟੈਕਸਾਂ, ਉਪਕਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਰ ਦਰਾਂ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ।—ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕੇਡ, 2016 (2016 ਦਾ 31) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਉਸ ਕੇਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ।]

ਸੈਕਸ਼ਨ 35. ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।

(15) SARFAESI ਐਕਟ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 26(E) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ/ਉਪਕਰਾਂ/ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। SARFAESI ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ

ਉਤਰਦਾ ਏਰੀਆ (ਲਾਈ ਐਪੀਲੇਟ) 1982 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਚੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"48 . **ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ.** ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ 22.01.2013 (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 23) ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਕੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਹੁਕਮ 13.06.2013 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P-5) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(17) ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਮੈਸਰਜ਼ ਕਮਲਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਵ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। , ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ/ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਉਕਤ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

"ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਮਿਤੀ 15.10.2019 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 - ਗ੍ਰੇਟਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਏਰੀਆ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਗਲਾਡਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ 3) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ BN-15, MC ਨੰਬਰ B - XXX - 1845, HDFC ਬੈਂਕ ਨੇੜੇ, ਫੇਜ਼ II, ਫੋਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ - 141010 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੌਪਤੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੰਜਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। . ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਿਕਰੀ / ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਆਰਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ (RO) ਦੁਆਰਾ ਅਰੰਭੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਣ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (DRT) ਦੁਆਰਾ, 09.05.2019 ਨੂੰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੌਪਤੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "PNB" ਜਾਂ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲਕ/ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੁਝ

ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲਕ/ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਭਾਵ ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 6,00,10,000/- ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

Xxx xxx xxxxxxxxxx

8. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮਿਤੀ 15.10.2019 (ਪੀ-3) ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮਿਤੀ 25.07.2019 (ਪੀ-2) ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

xxx xxxxxxxxxx

ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ

12. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ: -

1. ਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ?

11. ਕੀ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਸਫਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲਕ/ਅਧਾਰਤ/ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ?

111. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?

Xxx xxx xxxxxx

14. ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਨ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਵੱਡੇ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਬੈਂਕ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ/ਕਰਾਊਨ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ

ANOTHER (ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿੱਚ) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਚਾਰਜ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਿਆਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 31 ਬੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਨੂੰ "ਸੇਧ ਐਕਟ, 2016" ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ 01/09/2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਬੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

[31 ਬੀ. ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ. - ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਲੀਏ, ਟੈਕਸਾਂ, ਉਪਕਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਬਕਾਏ। ਵਿਆਖਿਆ. - ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕੋਡ, 2016, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।]

34. **ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ।** - (1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। (2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿੱਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1948 (1948 ਦਾ 15), ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 (1951 ਦਾ 63) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ। , [ਯੂਨਿਟ ਟਰੱਸਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1963 (1963 ਦਾ 52)], ਭਾਰਤੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਬੈਂਕ ਐਕਟ, 1984 (1984 ਦਾ 62), [ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 (1986 ਦਾ 1) ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1989 (1989 ਦਾ 39)]।]

[ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ]

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਪੜਚੋਲ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਬੀ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਬਕਾਏ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।

15. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2002 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਐਕਟ, 2016 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਰਾਹੀਂ ਧਾਰਾ 26E ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 26.12.2019 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ 24.01.2020 ਨੂੰ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਧ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 17-19 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Xxx xx xxx

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,

ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹਨ। ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਬੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਈ ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 2002 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸੇਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪੱਤੀ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਪੈਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ), ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਸਮੇਤ, ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 26E ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ 'ਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ

ਬਿਚਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ/ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਕਾਏ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ/ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜ ਖਰੀਦ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਬਕਾਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਲਿੰਗ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਈਸ ਮੈਲਰਾਂ ਨੂੰ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਮਿਲਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਝੋਨਾ ਅਲਾਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਿਲਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਝੋਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਠੋਕੇ ਦੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਿਲਿੰਗ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਏਜੰਸੀਆਂ ਡਿਫਾਲਟਰ ਮਿਲਰ/ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟਰ ਮਿਲਰ/ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਮਲ ਦੌਰਾਨ। ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਿਲਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਲਾਹਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਬੈਂਕ/ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਨਪੀਏ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਬੋਝ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਰਕੀਆਂ, ਜੋ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਰੱਖੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ/ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ/ਮੌਰਗੋਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਿਸਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਰਟਗੇਜ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 27.5 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ]

ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ v/s ਭੀਖਾਭਾਈਪ੍ਰਭੂਦਾਸ ਪਾਰੇਖ 2000 (5) SCC 694 ਵਿੱਚ

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2002 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 31 ਬੈਂਡ 26E ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ:-

"9. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਹੱਕ ਆਮ ਜਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਕ੍ਰਾਊਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦਾ ਹੱਕ

ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ, ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਗਾਈਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਗਰੇਵਰ, 1832 ਆਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਰਿਪੋਰਟਰ 563 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਾਜ ਦੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1971 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1210 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਪਿਆਵੇਦਾਰ ਦੋ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਪੱਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਪਾਵਨੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੱਠਹਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਸ਼ਬੇਹਰੀ ਘੋਸ਼ ਲਾਅ ਆਫ਼ ਮੋਰਟਗੇਜ (TLL, ਸੱਤਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, p. 386) ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - 'ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।'"

[ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ]

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਰਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਰਧ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ/ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਤਹਿਤ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 83 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕਰਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਸਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। .PC ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ ਧਾਰਾ 83 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ,

1882 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ, ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਇੱਕ ਅਸਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੀਸਰਾ, ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1993 ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਪਰਵ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਉਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇਹਰੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਚੌਥਾ, ਇਹ ਸਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਨਤ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਸਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਸਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪੱਤੀ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਬਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਆਇੰਟ A 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨਗੇ। "

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 27.7 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭਗੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

1) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਣਗੇ। ਲਾਗੂ ਹੈ। ਉਕਤ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2) ਦੂਜਾ, ਕੁਰਕੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੱਖ ਦੇਣਾ **ਬੈਂਕ 1/8 ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਭੀਖਾਭਾਈ ਪ੍ਰਭੂਦਾਸ ਪਾਰੇਖ 2000 (5) SCC 694** . ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1881 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਰੋਸ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ 1881 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੁਰਕੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕਥਿਤ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 13.06.2013 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

3) ਤੀਸਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

4) ਚੌਥਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਾਊ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੁਰੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ

ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 300 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ

ਐਕਟ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨੱਥੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਸਿਰਫ 1881 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਮਲਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ। ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਤੀਸਰਾ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੇਈ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 27 ਵਿੱਚ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟੈਂਟੀਆ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ** ਅਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"27. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਰਿੱਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਥੱਕੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਜੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।** ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।"

(21) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ " ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਵਜੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ " । ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 16.05.2019 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ- 3) ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ/ਪਲਾਟ ਨੰ. ਸੀ-149, ਫੇਜ਼- V, ਫੋਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ/ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਣ। ਕੇਸ, ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

(22) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, CM-8747-CWP-2021 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ-

12550-CWP-2020, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੇਅਸਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ,

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਦਾ ਨਿਖੇੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਪਾਇਲ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਡਾ